

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 8258/05
07.02.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Nevene Milojčić i Mirjane Ivić, članova veća, sa savetnikom Vesnom Mraković, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi Predškolske ustanove "AA", koju zastupa punomoćnik AB, advokat, izjavljenoj protiv zaključka Vlade Republike Srbije 05 broj 464-7386/05 od 24.11.2005. godine, uz učešće škole "BB", kao zainteresovanog lica, u predmetu oduzimanja nepokretnosti, u nejavnoj sednici veća, održanoj dana 7.2.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA zaključak Vlade Republike Srbije 05 broj 464-7386/05 od 24.11.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim zaključkom, u stavu 1., od korisnika, Predškolske ustanove "AA", kao nosioca prava korišćenja, oduzet je deo nepokretnosti koji nije u funkciji ostvarivanja delatnosti te ustanove, ukupne površine 438.96m², koji se nalazi u desnom krilu zgrade od ulaza na KP.br. aa KO GG, upisan u ZKUL.br. vv KO GG kao zk. telo II - ulična prizemna stambena zgrada, čiji su delovi bliže opisani u dispozitivu zaključka. U stavu 2. zaključka konstatovano je da je Vlada odlučila da za nosioca prava korišćenja na delu nepokretnosti iz tačke 1. zaključka odredi školu "BB", a tačkom 3. - da se na delu te nepokretnosti u javne knjige o evidenciji nepokretnosti i pravima na njima, kao nosioca prava korišćenja, upiše škola "BB".

U tužbi, kojom osporava zaključak tuženog organa, tužilac osporava činjenično stanje utvrđeno u upravnom postupku i predlaže da sud tužbu uvaži, a osporeni zaključak poništi.

Tuženi organ, preko Republičkog javnog pravobranioca, u odgovoru na tužbu, ističe da se protiv predmetnog zaključka ne može voditi upravni spor, jer isti nije upravni akt, već da se radi o tipičnom aktu raspolaganja, jer je na osnovu osporenog zaključka Republika Srbija kao vlasnik iskoristila svojinsko pravo i dodelila pravo korišćenja na objektu na kome ima upisano pravo svojine, onom pravnom licu za koje smatra da je najcelishodnije da taj objekat koristi, te da je navedeni zaključak Vlada donela na osnovu svojih ovlašćenja propisanih odredbom čl. 8 b Zakona o sredstvima u svojini Republike Srbije ("Sl. glasnik RS" br. 53/95 ...44/99) i čl. 192. Zakona o opštem upravnom postupku. U pogledu navoda tužbe tuženi ističe da u svemu ostaje pri razlozima, iznetim u obrazloženju osporenog zaključka ističući da se postavlja pitanje blagovremenosti tužbe i predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu odbije, odbaci, ili odbije, kao neosnovanu.

Zainteresovano lice, škola "BB", osporava u potpunosti navode tužbe i predlaže da sud tužbu odbije, kao neosnovanu.

Po razmatranju spisa predmeta, oceni navoda tužbe i odgovora na tužbu, kao i po oceni zakonitosti osporenog zaključka u smislu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

Iz spisa predmeta ove upravne stvari proizlazi da je Vlada Republike Srbije ovu upravnu stvar rešila zaključkom. U uvodu zaključka tuženi organ se pozvao na odredbe člana 8b st. 1. i 5. Zakona o sredstvima u svojini Republike ("Službeni glasnik RS", br. 53/95 ... 32/97, "Službeni list SRJ", br. 64/99, "Službeni glasnik RS", br. 44/99) i člana 192. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ", br. 33/97 i 31/01), kojom je propisano i to stavom prvim, da na osnovu odlučnih činjenica utvrđenih u postupku, organ nadležan za rešavanje donosi rešenje o upravnoj stvari koja je predmet postupka. Odredbom člana 8b stav 1. Zakona o sredstvima u svojini Republike propisano je da Vlada Republike Srbije može odlučiti da se nepokretnost u državnoj svojini koja nije u funkciji ostvarivanja nadležnosti državnih organa i organizacija i organa teritorijalnih jedinica, odnosno delatnosti javnog preduzeća, ustanove ili druge organizacije, oduzme od korisnika. Odredbom stava 5. istog člana Zakona propisano je da o davanju na korišćenje nepokretnosti oduzete u skladu sa odredbama ovog člana, kao i nepokretnosti koju Republika Srbija stekne nasleđem, poklonom ili jednostranom izjavom volje, odlučuje Vlada Republike Srbije, ako zakonom nije drukčije određeno.

Kolegijalni organ, u ovom slučaju Vlada Republike Srbije, može upravnu stvar da reši i zaključkom, ali se u tom slučaju, u smislu odredbe člana 201. st. 2. i 3. Zakona o opštem upravnom postupku, izrađuje rešenje u skladu sa tim zaključkom i overeni prepis tog rešenja dostavlja strankama.

U spisima predmeta nema rešenja u obliku i sastavnim delovima propisanog članom 196. Zakona o opštem upravnom postupku, a tuženi se u uvodu osporenog zaključka pozvao na napred citiranu odredbu čl. 192. Zakona o opštem upravnom postupku. Po stanovištu Vrhovnog suda Srbije ovo znači da je tuženi, kao nadležan organ za

rešavanje rešavao u upravnoj stvari, koja je predmet postupka, i zbog toga primenom člana 192. i 201. st. 3. ZUP-a morao da donese rešenje, što nije učinio, već je strankama dostavljen osporeni zaključak. Zbog toga je Vrhovni sud Srbije našao da je u sprovedenom upravnom postupku učinjena bitna povreda pravila postupka propisanih odredbama čl. 192., 196. i čl. 201. Zakona o opštem upravnom postupku, koje je u ponovnom postupku potrebno otkloniti.

Sud je posebno cenio navode odgovora na tužbu, ali je našao da su bez uticaja na odlučivanje suda u ovom upravnom sporu, obzirom da se tužena Vlada Republika Srbije kao donosilac osporenog zaključka u uvodu istog pozvao na napred citiranu odredbu člana 192. Zakona o opštem upravnom postupku i time, po nalaženju Vrhovnog suda, opredelila karakter ove pravne stvari, koja je u suštini odlučivanje o pitanju od pojedinačnog značaja – oduzimanju ranije stečenog prava korišćenja pod uslovima propisanim Zakonom o sredstvima u svojini Republike Srbije, kao upravnu stvar. Ovakvo stanovište suda proizlazi i iz toga da se tužena kao donosilac osporenog zaključka u uvodu istog nije pozvala na ovlašćenje i nadležnost za odlučivanje i donošenje akta saglasno članu 5. i čl. 43. st. 2. i 3. Zakona o Vladi, u delovima koji se odnose na akt raspolaganja. Ocenjeni su i navodi odgovora na tužbu u pogledu neblagovremenosti, pa je sud našao da oni nisu osnovani, jer u spisima nema dokaza kada je osporeni zaključak dostavljen tužiocu.

Nalazeći da je osporenim zaključkom povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je tužbu uvažio i osporeno rešenje poništio, odlučujući kao u dispozitivu presude na osnovu odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, a u ponovnom postupku tuženi organ je vezan pravnim shvatanjem i primedbama suda iznetim u ovoj presudi u smislu odredbe člana 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 7.2.2007. godine, U.br. 8258/05

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Mraković, s.r. Snežana Živković, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

zž